

פרשת בלק פרק כד- משלי בלעם

עמוד א: מבנה הפרק

יד ועתה, הנני הולך לעמי; לכה, איעצד, אשר יעשה העם הזה לעמדי, באחרית הימים. וישא משלו, ויאמר: נאם בלעם בנו בער, ונאם הגבר שתם העין. טו נאם, שמע אמרי-אל, וידע, דעת עליו; מחזה שדי יחזה, נפל וגלוי עינים. טז אראנו ולא עתה, אשורנו ולא קרוב; דרך כוכב מיעקב, וקם שבט מישראל, ומחץ פאתי מואב, וקרקר כל-בני-שת. יז והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר-איביו; וישראל עשה חיל. יח וירד, מיעקב; והאביד שריד, מעיר. יט וירא, את-עמלק, וישא משלו, ויאמר: ראשית גוים עמלק, ואחריתו עדי אבד. כ וירא, את-הקיני, וישא משלו, ויאמר: איתנו מושבד, ושים בסלע, קנוד. כב כי אם-יהיה, לבער קין-עד-מה, אשור תשבד. כג וישא משלו, ויאמר: אוי, מי יחיה משמו א-ל. כד וצים מיד כתים, וענו אשור וענו-עבר; וגם-הוא, עדי אבד. כה ויקם בלעם, וילך וישב למקומו; וגם-בלק, הלך לדרך.

עצת בלעם ראה את העתיד ושנה דרכך כי- משל 1: עתיד עמ"י- הוא יכבוש כל עמי האזור כולל אותך- מואב. משל 2: מי שהתנגד לעמ"י יאבד. משל 3: מי שהשלים לא יגלה. משל 4: אם אתה תמשיך אתה תאבד ורעתך- תאבד

פרק כה- חטא בעל פעור

א וישב ישראל, בשטים; ויחל העם, לזנות אל-בנות מואב. ב ותקראן לעם, לזבחי אלהיהן; ויאכל העם, וישתחוו לאלהיהן. ג ויצמד ישראל, לבעל פעור; ויחר-אף ה', בישראל. ד ויאמר ה' אל-משה, קח את-כל-ראשי העם, והקע אותם לה', נגד השמש; וישב חרון אף-ה' מישראל. ה ויאמר משה אל-שפטי ישראל: הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור. ו והנה איש מבני ישראל בא, ויקרב אל-אחיו את-המדניית, לעיני משה, ולעיני כל-עדת בני-ישראל; והמה בכים, פתח אהל מועד. ז וירא, פינחס בן-אלעזר, בן-אהרן הכהן; ויקם מתוך העדה, ויקח רמח בידו. ח ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה, וידקר את-שניהם-את איש ישראל, ואת-האשה אל-קבתה; ותעצר, המגפה, מעל, בני ישראל. ט ויהיו, המתים במגפה-ארבעה ועשרים, אסף.

החטא ועונשו העילה לחרון אף המגפה עצירת המגיפה

פרשת חוקת-החטא עונשו ועצירתו פרשת פינחס- תוצאות לאירועים

י וידבר ה', אל-משה לאמר. יא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן, השיב את-חמתי מעל בני-ישראל, בקנאו את-קנאתי, בתוכם; ולא-כליתי את-בני-ישראל, בקנאתי. יב לכן, אומר: הנני נתן לו את-בריתי, שלום. יג והייתה לו ולזרעו אחריו, ברית כהנת עולם-תחת, אשר קנא לא-להיו, ויכפר, על-בני ישראל. יד ושם איש ישראל המכה, אשר הכה את-המדניית-זמרי, בן-סלוא: נשיא בית-אב, לשמעוני. טו ושם האשה המכה המדניית, כזבי בת-צור: ראש אמות בית-אב במדון, הוא. טז וידבר ה', אל-משה לאמר. יז צרור, את-המדנינים; והפיתם, אותם. יח כי צררים הם לכם, בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר-פעור; ועל-דבר כזבי בת-נשיא מדון, אחתם, המכה ביום-המגפה, על-דבר-פעור. יט ויהי, אחרי המגפה,

גמול לפינחס הסבר לחומרת חרון האף ולגמול נקמה במסית - מדון

במדבר פרק לא- המשך הצווי והבצוע לנקמה

א וידבר ה', אל-משה לאמר. ב נקם, נקמת בני ישראל, מאת המדנינים; אחר, תאסף אל-עמיד. ג וידבר משה אל-העם לאמר, החלצו מאתכם אנשים לצבא; ויהיו, על-מדון, לתת נקמת-ה', במדון. ד אסף, למטה, אסף, למטה-לכל מטות ישראל, תשלחו לצבא. ה וימסרו מאלפי ישראל, אסף למטה-שנים-עשר אסף, חלוצי צבא. ו וישלח אתם משה אסף למטה, לצבא: אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן, לצבא, וכלי הקדש וחצצרות התרועה, בידו. ז ויצבאו, על-מדון, כאשר צוה ה', את-משה; ויהרגו, כל-זכר. ח ואת-מלכי מדון הרגו על-חלליהם, את-אוי ואת-רקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע-חמשת, מלכי מדון; ואת בלעם בן-בעור, הרגו בתרב...

ט ויאמר אליהם, משה: החייתם, כל-נקבה. טו הן הנה היו לבני ישראל, בדבר בלעם, למסר-מעל בה' על-דבר-פעור; ותהי המגפה בעדת ה'. יז ועתה הרגו כל-זכר בטף; וכל-אשה ידעת איש למשכב זכר-הרגו. יח וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר-החיו לכם.

רק מפה ניתן ללמוד שחטא פעור היה בעצת בלעם ולכן היתה רשות להרוג נביא ה'. לחז"ל זו העצה לעייל. אבל גם יתכן שיעץ אחרי שחזר למקומו.

Parashat Balak

The story of Bilam closes with **suggestions** that caused great harm to the Jewish people and were very helpful to our enemies. An examination of Bilam's final words shows the true goals and desires of a dangerous enemy who understood the unique qualities of the Jewish people. (We find a similar situation only 70 years ago when the Nazi leader – just before committing suicide – wrote about the conscience and moral qualities of the Jewish race that he tried to destroy.)

In any case, Bilam's suggestions led to a terrible sin and a dreadful punishment, clarifying to us that the advice of our enemies does not offer us a panacea. Oftentimes the damage caused by our enemy's "love" for us is even worse than the wars that they wage against us.

Might this hint to our situation today, as well?